

اخبار

تعبیر قابل تأمل علامه جوادی آملی در ستایش انتقام از رژیم صهیونیستی

هم فتح قرب بود، هم فتح مبین

آیت‌الله العظمی جوادی‌آملی در پیامی در پی عملیات مقتدرانه «وعده صادق» بیان کرد: فتوحاتی که قرآن وعده می‌دهد، بخشی از آنها به وسیله این عزیزان ما و این بزرگواران ما و این سرداران ما و این ارتشی‌ها و سپاهیان گرانقدر ما انجام شد که حشر همه آنها با خاندان عصمت و طهارت باشد، این طلیعه فتح است. قرآن فرمود فتح قرب داریم، فتح مبین باید بداند اینها فتح قرآنی است از یک سو، فتح مبین است از سوی دیگر، این دو، طلیعه امر را وعده می‌دهد اما فتح مطلق که نه به قرب متصف است نه به معین بودن متصف است، فتح مطلق است، فتحنی است خاندان‌برانداز، فتحنی است که اسرائیل را ریشه‌کن می‌کند و غزه و امثال غزه را نجات می‌دهد و مقاومت را می‌پروراند و شهدای مقاومت را با شهدای کربلا محشور می‌کند، آن فتح مطلق است. این عزیزان با دقت نظامی از یک سو، با بررسی همه جوانب امنیتی از نسوی دیگر، با هشدارهای قبلی از سوی سوم، با بیان کردن اینکه دیگر بار صهیونیست به فکر جرم و جنایت نسبت به جامعه اسلامی عموماً و غزه و امثال غزه بویزه و نظام پربرکت و مقتدر جمهوری اسلامی بالاخص نیفتند، این کارها را دیشب انجام دادند: «بنازیم دستی که انگور چید/ میریزد پایی که در هم فشرده». اگر این می‌است، این شراب ظهور است، انگور را همین عزیزان چیدند، با دست اینها فشرده شد، با آن شراب ظهور جامعه لذت می‌برد و غزه عزیز یک شبی را به آسایش و آسودگی به سر می‌برد.

ارسال ۳ لایحه از سوی دولت به مجلس

حجت‌الاسلام‌والمسلمین سیدابراهیم‌رئیسى، رئیس‌جمهور در نامه‌ای لایحه «اصلاح قانون عضویت دولت جمهوری اسلامی ایران در سازمان‌ها و مجامع بین‌المللی مصوب ۱۳۶۵/۱/۲۶ با اصلاحات و الحاقات بعدی آن» را که به پیشنهاد معاونت حقوقی رئیس‌جمهور در جلسه ۱۸ پهنم ۱۴۰۲ هیات وزیران به تصویب رسیده بود برای انجام تشریفات قانونی به مجلس شورای اسلامی ارسال کرد، همچنین رئیس‌جمهور «لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به موافقتنامه اروپایی مربوط به کار خدمه وسایل نقلیه شافل در حمل‌ونقل جاده‌ای بین‌المللی (ای‌ای‌تی‌آر)» را که به پیشنهاد وزارت راه و شهرسازی، در جلسه ۱۴۰۲ هیات وزیران به تصویب رسیده است، برای انجام تشریفات قانونی به مجلس شورای اسلامی ارسال کرد.
لایحه «تصویب معاهده کنوانسیون) سازمان بین‌المللی علائم کمک ناوبری دریایی» که به پیشنهاد وزارت راه و شهرسازی در جلسه ۲۹ پهنم ۱۴۰۲ به تصویب هیات وزیران رسیده بود نیز برای انجام تشریفات قانونی توسط رئیس‌جمهور به مجلس شورای اسلامی ارسال شد.

اجتماع دانشگاهیان سراسر کشور در حمایت از عملیات «وعده صادق»

جمعی از دانشجویان دانشگاه‌های مختلف کشور ظهر دیروز در حمایت از عملیات وعده صادق و پاسخ کوبنده سپاه پاسداران به شرارت‌های صهیونیست‌ها در محوطه دانشگاه‌های خود تجمع و حمایت خود را از این عملیات اعلام کردند.

به‌شתי، الزهرا، علم و صنعت و تهران برگزار شد. سایر دانشگاه‌ها نیز روز یکشنبه تجمعات پرشوری در حمایت از این عملیات برگزار کرده بودند.

هر گونه تعدی به منافع، مرزها و امنیت کشور پاسخ توفانی دارد

امیر سیدعبدالرحیم موسوی، فرمانده کل ارتش به مناسبت فرا رسیدن ۲۹ فروردین، روز ارتش جمهوری اسلامی ایران و حماسه‌فرینی‌های نیروی زمینی قهرمان در پیامی تاکید کرد: امروز پیشینه و اقدامات درخشان دفاعی ارتش و نیروهای مسلح به بازدارندگی مقتدرانه و درون‌زای نظام اسلامی منتج شده و پیام اقتدار ایران به گونه‌ای مخایره شده است که جهان می‌داند وعده صادق نیروهای مسلح ایران به هر گونه تعدی به منافع، مرزها و امنیت نظام اسلامی، پاسخ توفانی و یکپارچه است و آنچه در عملیات شکوهمند اخیر در جواب قاطع به تجاوز آشکار دشمن پلیدی و غاصب صهیونیستی به ثمر رسید و دل ملت‌ها بویژه مردم مقاوم فلسطین و غزه مظلوم را شاد کرد، تنها گوشه‌ای از ظریفیت و اراده مستحکم نیروهای مسلح است که با محوریت نیروی هوافضای سپاه و هم‌افزایی ارتش و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، دوستان نظام را شاد و دشمنان بشریت را مایوس کرد.

حمایت مجلس خبرگان از تنبیه اسرائیل توسط سپاه

در پی عملیات غرورآفرین سپاه پاسداران در پاسخ به جنایات رژیم صهیونیستی، مجلس خبرگان رهبری در پیامی ضمن هشدار به این رژیم نامشروع از تحقق وعده صادق جمهوری اسلامی ایران حمایت و قدرتی کرد. در متن پیام مجلس خبرگان رهبری آمده است: این اقدام ارزشمند و وعده صادق در وهله نخست استفاده از حق قانونی دفاع مشروع جمهوری اسلامی در تنبیه متجاوز بود اما در واقع روح تازه‌ای در جبهه مقاومت و تحقق آزادی قدس شریف دمید و این درس را به رژیم نامشروع اسرائیل و حامیان آن داد که در صورت تکرار اقدامات تروریستی و خرابکارانه خود علیه شخصیت‌ها و منافع جمهوری اسلامی با پاسخی سخت‌تر مواجه خواهند شد.

گروه سیاسی:
بامداد ۲۶ فروردین تنها برای ایرانی‌ها یک وهله تاریخی نبود، مردم سراسر منطقه غرب آسیا لحظاتی را به نظاره نشستند که حتی از خیال کمتر کسی گذشته بود. حالا آن شب تاریخ‌ساز برای بسیاری از مردم ایران و جهان مجسم شده است. فردای همان روز «لوی بن کعب» یک کاربر عرب‌زبان در صفحه شخصی خود در فضای مجازی نوشت: «مهم‌ترین واقعه درباره واکنش ایران به حوک‌های اسرائیلی این است‌که برادران ما در غزه برای نخستین‌بار طی ۱۹۰ روز گذشته یک شب امن و پشت سر می‌گذارند». به نظر نگارنده این واقعه تاریخی و عملیات پیچیده را می‌توان اینطور توصیف کرد: «شب‌ی که فلسطینی‌ها روی پشت‌بام‌ها بودند و غاصبان سرزمین‌های اشغالی در پناهگاه‌ها».

آن شب برخی صدای پهبادها را شنیدند، برخی به نظاره رد موشک‌ها نشستند و برخی دیگر بر پشت‌بام‌ها، چشم به آسمانی دوخندت که روزگاری با همه متعلقاش از آن آنها بوده و حالا غصب شده است؛ آسمانی که روزگاری ستاره‌ها در آن می‌درخشید و پدرها هرکدام از آنها را به نام دختران‌شان می‌زدند. مدت‌ها بود آسمان سرزمین‌های اشغالی برای فلسطینی‌ها رعب‌آور شده بود و کمتر پدری به پسرش توصیه می‌کرد چشم به آسمان بدوزد. همه چیز از آن روز نکبت شروع شد و کار تا به اینجا کشیده شد. سال ۱۹۷۸ را خاطرتان هست؟ همان روزهایی که فلسطینی‌ها با سنگ از خجالت غاصبان در آمدند، حالا از آن روزها ۴۶ سال می‌گذرد. روزهایی که کارگران فلسطینی توسط کامیون صهیونیست زیر گرفته می‌شدند و کسی تصور نمی‌کرد جرقه‌های یک خودباوری در فلسطین زده شده و بذر مقاومت در زمین‌های فلسطین کاشته شده است. «انتفاضه» در فارسی به معنی خیزش است و در مفهوم به «حرکت جمعی برای تغییر یک وضعیت تحمیل شده» خیزش گفته می‌شود. «انتفاضه سنگ» به عنوان نخستین قیام مردم فلسطین برای بازپس‌گیری کشورشان شاید مهم‌ترین نقطه عطف تاریخ فلسطین باشد. روزهایی که فلسطینی‌ها با سنگ در برابر اسلحه‌ها و تجهیزات صهیونیست‌ها دست به قیام زدند و به لحاظ معادلات نیروم غربی نوعی خودکشی برای هیچ تلقی می‌شد، همه می‌گفتند «سنگ» در برابر «تانک» هیچ برتری لجستیکی نخواهد داشت اما آیا آن ۱۲۰۰ فلسطینی که در انتفاضه نخست به شهادت رسیدند، مساله نابرابر را نمی‌دانستند؟ یقین دارم می‌دانستند چه چیزی در برابر آنها قرار دارد اما آنها آن روز در رویای پیروزی پا به میدان گذاشتند.

همه افرادی که در انتفاضه نخست شرکت کردند شاید بارها و بارها آرزوی داشتن یک موشک یا یک سلاح تاکتیکی را در ذهن خود پرورانده بودند. آن روزها گذشت تا اینکه «محمد الدره» ترسیده از اسلحه صهیونیست‌ها و مضطرب از شلیک‌های بی‌امان، در خیابان صلاح‌الدین در جنوب شهر غزه در کنار پدرش پشت یک مانع بتنی پناه گرفت. شاید در آن ثانیه‌ها او به این فکر می‌کرد که اگر این سلاح در دست آنها بود، دیگر نمی‌خواستند فرار کنند و دیگران باید سنگر می‌گرفتند. آن ثانیه‌های تلخ

توسط شبکه تلویزیونی فرانسه در تاریخ ۳۰ سپتامبر ۲۰۰۰ ضبط و کودک ۱۱ ساله قربانی گلوله‌های مستقیم غاصبان شد؛ کودک شهید شد تا نام و تصویرش یادآور انتفاضه دوم برای ما باشد.

تقویم ورق خورد… گاهی باید بی‌برده نوشت؛ صهیونیست‌ها یک راهبرد ثابت داشته‌اند که در آن موفق هم بوده‌اند، یعنی همه سال‌های اشغال فلسطین و همه روزهای کشتار کودکان و زنان بخشی از راهبرد رژیم صهیونیستی بوده است اما قربانی بودن که راهبرد مردم فلسطین نبوده است! لذا شما امروز تغییر راهبرد فلسطینی‌ها را شاهد هستید. بذر دیروز مقاومت حالا نهال رو به رشدی است که فلسطینی‌ها با آن انس گرفته‌اند. از این رو باید از نو نوشت؛ باید لحظه‌های نو را وارد صفحات تاریخ کرد؛ باید تاریخ را بار دیگر ورق زد و تماشا کرد که شرایط فلسطینی‌ها چطور تغییر کرده است. راستش روینای تاریخی ماجرای فلسطین برای افکار عمومی جهان اینطور نوشته شده است: «صهیونیست‌ها

تقدیر امیر عبداللهیان از سردار حاجی‌زاده برای تنبیه صهیونیست‌ها

حسین امیرعبداللهیان، وزیر امور خارجه کشورمان با اهدای یک دسته گل برای اجرای عملیات تنبیه رژیم صهیونیستی از سردار امیرعلی حاجی‌زاده، فرمانده نیروی هوافضای سپاه پاسدارن تقدیر و تشکر کرد. سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در پاسخ به جنایت خبیث صهیونیستی در حمله به بخش کنسولی سفارت جمهوری اسلامی ایران در دمشق و به شهادت رساندن جمعی از فرماندهان و مستشاران نظامی کشورمان در سوریه، حملات گسترده‌ای علیه مواضع رژیم صهیونیستی انجام داد.

شب‌ی که فلسطینی‌ها روی پشت‌بام بودند و اشغالگران صهیونیست در پناهگاه‌های زیرزمینی

نور امید در فلسطین

هنوز کلید به گردن می‌اندازند و هر روز به این می‌اندیشند که روزگاری به خانه‌های از دست‌رفته‌شان بازمی‌گردند، با جلوه‌های کاذب «گنبد آهنین» و آزادی عمل «نیش آهنین» سرکوب می‌شدند. اینکه فلسطینی‌ها در پشت‌بام‌های خانه‌های‌شان فرار صهیونیست‌ها را به نظاره بنشینند، تا قبل از عملیات «وعده صادق» تخیل بود. حتی برخی از آنها فرار صهیونیست‌ها را تا پیش از عملیات ۷ اکتبر یک خیال واهی می‌دانستند. اینکه فلسطینی‌ها در صحن مسجد الاقصی بتوانند عبور موشک‌ها به سمت دشمن را ثبت کنند و اینکه خیال‌شان راحت باشد که هیچ‌کدام از جنگنده‌های صهیونیست توان گشت زدن در آسمان غزه را ندارند، یک رویای دست‌نیافتنی تلقی می‌شد. اینکه زنان ساکن فلسطین، صدای ضعف و استیصال کسانی را بشنوند که سال‌ها جنایت کرده‌اند؛ اینکه مبدا جنایت‌ها در پایگاه‌های نظامی در هم شکسته شود؛ اینکه هیجان زن فلسطینی در واژه‌های «یا حسین» متبلور شود و اینکه پدری دست خود را به سمت آسمان بگیرد و به کودک بگوید، نگران نباش اینها با ما هستند؛ تا همین اواخر همه رویا بود، نه امید.

اما همه این لحظات در یک شب خلق شد، در لحظه‌ای تاریخی و حالا تصویر فر‌ای مبارزه برای فلسطینی‌ها یک خیال نیست، بلکه امیدی برای آینده است. مردم فلسطین حالا می‌دانند می‌توانند از «گنبد آهنین» عبور کنند و خانه‌های خود را پس بگیرند. «نیش آهنین» در آن لحظه تاریخی صرفا یک ابزار بلااستفاده خواهد بود. در همین رابطه «بدر الولایه» با انتشار کلیپ فرود موشک‌های ایرانی بر سر صهیونیست‌ها نوشت: «دیگر نیازی به دیدن فیلم‌های اکشن ندارید. موشک‌های ایرانی رسیدند». این امید نه تنها در بین مردم فلسطین بلکه بین همه مردم منطقه شکل گرفته است. مردم کشورهای عربی که دولت‌های‌شان، روزگاری در کمتر از یک هفته از رژیم صهیونیستی شکست خورده بودند و قدرت رژیم صهیونیستی را افسانه‌ای می‌دانستند، حالا اینطور می‌نویسند: «افسانه اسرائیل و ارتش شکست‌ناپذیرش به پایان رسید».

در همان روزهایی که گمانه‌های عادی‌سازی، مردم فلسطین را تحت فشار قرار داده بود و کشورهای منطقه چشم به قدرت نظامی رژیم صهیونیستی دوخته بودند، عملیات ۷ اکتبر روی داد. این لحظه‌ای بود که فلسطینی‌ها توانستند چنان معادلات منطقه را ظرف چند ساعت به هم بریزند و هیمنه امنیتی رژیم صهیونیستی را در هم بشکنند که سال‌های متمادی جبران نخواهد شد. حالا که موشک‌های سپاه بر سر رژیم صهیونیستی فرود آمد، تصویر «عادی‌سازی فروریخته» را در ذهن یکی از کاربران عرب‌زبان کاشته است. یک کاربر با نام عبدالله در صفحه شخصی خود در فضای مجازی نوشت: «برخی عرب‌ها منتظر بودند رژیم صهیونیستی از آنها در برابر ایران دفاع کند اما پاسخ ایران به اسرائیل ممکن است بسیاری از مفاهیم را عوض کند. اسرائیل اول از همه به محافظت از خود نیاز دارد. این حمله ایران بیشتر از اینکه جنبه مادی داشته باشد، جنبه معنوی دارد».

عملیات اخلاقی، عادلانه و عاقلانه

می‌شود. یعنی اگر الان تصور کنید جمهوری اسلامی هیچ واکنشی نشان نمی‌داد، بر صلح‌جویی جمهوری اسلامی دلالت نمی‌کرد، بلکه دلالت بر بی‌عرضگی

آن می‌کرد. حمله کرده اما تعداد کشته شده‌ها بالا نیست، دلالت بر دروغین بودن عملیات می‌شود. اگر تعداد بالایی کشته می‌شدند، گفته می‌شد حکومت اسلامی مردم می‌گناه را کشته است. ما اسیر آتشی شده‌ایم که چه آب بریزیم و چه نفت، شعله‌وتر می‌شود. این فضای گفتمانی را باید تغییر داد. این تغییر نیازمند خرد است، به گونه‌ای که تغییر این فضا باعث آسیب به جبهه مقاومت نشود.

■ **این موضوعی که طرح می‌کنید در عملکرد بخش‌هایی از جریان‌های**

روشنفکری قابل مشاهده است اما نکته قابل تأمل آن است که برخی چهره‌های دانشگاهی و روشنفکری از بغض جمهوری اسلامی، به منافع ملی، تمامیت ارضی و وطن ما ضربه می‌زنند؛ شما این مساله را چگونه تحلیل می‌کنید؟

من در گفته‌ای که از رهبر انقلاب شنیدم، ایشان

شجاعانه و صادقانه اعلام کردند در مسیر همدلی کم‌کاری‌های زیاد و خطاهای بزرگی شده است. ما باید شجاعانه در مسیر همدلی تغییر جهت دهیم. من آن بخش از واکنش‌های روشنفکران و جامعه دانشگاهی را که از بغض جمهوری اسلامی به دامن بدترین نوع غرب‌زدگی و حتی غرب‌پرستی و غرب‌سالاری افتاده‌اند، محکوم می‌کنم. امروز ما اصلا دیگر با مقوله غرب‌زدگی مواجه نیستیم، بلکه مقوله غرب‌پرستی و غرب‌سالاری را داریم. این یعنی نوعی خشم و کینه نسبت به هر امری که برای ما است و این به لحاظ اعتقادی، فرهنگی و امنیت ملی بسیار خطرناک است. بسیار بسیار خطرناک است ولی فراموش نکنیم این حرکت واکنشی، عکس‌العمل نسبت به خطاهای داخلی و نادیده انگاشته شدن طبقه متوسط نوگرا و نمایندگانش طی این چند دهه بعد از انقلاب است، لذا هم طرفداران انقلاب و هم جامعه روشنفکری را باید به تغییر مسیر به سمت همدلی دعوت کرد.

■ **به عنوان سوال آخر عرض می‌کنم چه موضوعی باعث شد به تعبیر خودتان به نحو تمام‌قد از عملیات**

سپاه پاسداران حمایت کنید؟

من یک معلم فلسفه هستم. وظیفه من و دیگر نخبگان سیاسی، اجتماعی و روشنفکران ما ترسیم چارچوب‌های بازی سیاسی – اجتماعی جامعه است. کار من مانند کسی است که خطوط قرمز را متذکر می‌شود. من عضو یک جریان نیستم، بلکه ورای همه جریان‌ها می‌خواهم چارچوب‌ها را متذکر شوم. «دفاع از کشور در برابر بیگانگان که اصل است». این اصل در جامعه ما بشدت آسیب دیده است. اگر جمهوری اسلامی در سیاست‌های خود خطا کند، من نقد دارم اما این نقد، نقد درون‌خانوادگی است. ما نباید نقد خانوادگی در برابر بیگانگان و هنگام حمله مطرح کنیم. شاید من با پدر یا

همسرم در درون خانه دعوا دارم اما در برابر بیگانگان یک تن واحد و یگانه هستیم. این را باید به عنوان یک اصل برای جامعه جا بیندازیم. البته قدرت سیاسی نیز باید نقش پدرانه خود را ایفا کند. نباید کاری کند فرزندانش بر اساس بغض و کینه به بیرون خانه چشم بدوزند و با بیگانگان همسویی کنند.